

Як робота може

СТАТИ ІДОЛОМ?

Погляд
вглиб

Як робота може стати ідолом?

Ще тільки одне SMS-повідомлення; один швидкий дзвінок. А ще – пропущені богослужіння; вже давно холодний обід; глибокі ночі, коли тихенько залазиш у постіль до дружини, що вже давно заснула, так і не дочекавшись тебе. Щось із цього для вас знайоме? Мене щоразу охоплює сором, коли згадую сумні очі мого маленького хлопчика, після того як у котрий раз сказав йому: “Почекай хвилинку. Лише хвилинку”. З таким же успіхом я міг би сказати йому: “Те, що я роблю, важливіше за тебе. Я надто зайнятий, щоб приділити тобі увагу. Прийди пізніше...”

Я ніколи не хотів ображати дорогих мені людей, але за шість років моя сім'я сплатила чималу ціну за мою кар'єрну гонитву. Це справжній шок, коли усвідомлюєш, як багато ти втратив через свою роботу. Можливо, ви теж зараз гостро усвідомлюєте, що робота стала важливішою за ваш особистий час, час зі своєю сім'єю і навіть тихий час із Богом.

Минулого року сталося багато подій, які відкрили мені гірку істину: робота зайняла в моєму житті місце Бога і стала найважливішою річчю – тим, навколо чого обертається все інше. Більше того, я навіть використовував Біблію, щоб переконати себе, що з моїм балансом робота/життя все гаразд.

Я вірив, що це Бог помістив мене у певну сферу бізнесу. І я хотів максимально виконати повеління, записане в Посланні до колосян: “І все, що тільки чините, робіть від душі, немов Господеві, а не людям!” (Кол. 3:23). Тепер я розумію, що використовував цей вірш для виправдання своїх власних рішень. Я ігнорував слова “і все”, сфокусувавшись лише на слові “робіте”. “Робити від душі” для мене практично означало пропускання богослужінь та сімейних обідів – і лише кілька годин сну. Хоча цілком очевидно, що цей вірш охоплює всі сфери нашого життя, я спотворив його зміст, щоб він відповідав моїй зосередженості на роботі.

Мені здавалося, що все, що я роблю – це намагання світити для Господа:

“Робіть усе без нарікання та сумніву, щоб були ви бездоганні та щирі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі”.

Филип'ян 2:14-15

“Світити – значить виділятися з решти”, – вважав я. О, як я хотів “так світити”! Я вважав, що виділитимусь серед інших робітників, якщо працюватиму додаткові години і проїжджатиму додаткові милі. І я молився, щоб моє сконцентроване на праці життя давало мені можливість пояснювати іншим, що я таким чином живу для Бога!

Але сумна істина полягала в тому, що я насправді не світив для Ісуса Христа. Я світив для власних егоїстичних амбіцій. Можливо, я й світив на своїй роботі, але те світло приносило славу лише мені – моїм здібностям і моїй витривалості, а не Божій благодаті. Ті “нічні SMS-повідомлення” можна було спокійно відправити наступного дня, але мені хотілося показати іншим, що я настільки посвячений своїй роботі, що ладен працювати в неробочий час. Я переконував себе, що слова Біблії про важку працю “у поті лиця” (Бут. 3:17-19) дають мені “богословську підставу” працювати додаткові години і багато чим жертвувати.

Але деякі слова Ісуса нагадували мені, щоб я остерігався тієї “праведності”, мотив якої – хизування перед іншими, щоб вони бачили, яка я хороша людина, який старанний робітник, і осипали мене хвалою. Господь попереджав: “Не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі” (Мат. 6:1). Бог бажає, щоб ми жили в першу чергу для Нього, а не для чогось або когось іншого. Щоб віддавали Йому славу, маючи надію на велику й вічну нагороду в Його присутності на небесах.

У Своїй благості Бог дав нам можливість працювати, але всі інші сфери нашого життя – це теж Його дарунки. Якщо ви відчуваєте, що робота захопила все ваше життя, закликаю вас проаналізувати свої мотиви – як я це зробив – і з’ясувати, що Біблія насправді говорить про нормальне християнське життя!

.....
“І все, що тільки чините, робіть від душі, немов Господеві, а не людям”.

Колосян 3:23
.....

Коли робота перетворюється з хорошої справи на ідола?

Праця допізна не завжди означає, що робота стала ідолом; і велике завантаження не є єдиною можливою ознакою ідолопоклонства. Дуже важко оцінити, в якій мірі робота стала ідолом, користуючись такими критеріями, як платня, офіційна назва посади, просування по службі та години, витрачені на працю. Головний критерій – це стан нашого серця. Перевіряючи мотиви свого серця, можемо з'ясувати, чи не стала наша робота ідолом.

Мотивація похвали. Я знаю, що маю щирю мотивацію догоджати своєю роботою Богу... але якщо зазирнути глибше в моє серце, то там завжди був інший мотив: почути на свою адресу схвальні відгуки. Звісно, я відразу міг приховати цей мотив гарними шатами “шляхетного” бажання “бути хорошим робітником”, “щось змінити на краще”, “бути ефективним лідером” і придумати багато інших виправдань. Але зрештою все зводилося до задоволення найбільш глибокого мого бажання: щоб мене помітили й похвалили.

Це – дуже приємне відчуття, коли гарно робиш свою роботу: укладаєш солідний контракт, здобуваєш нагороди, щось змінюєш на краще і чуєш слова подяки від своїх колег або клієнтів. Жадання слави – то не нова річ. Деякі релігійні лідери часів Ісуса Христа були

настільки заклопотані здобуттям іміджу праведників в очах інших (Ів. 12:42-43), що забули про те, що дійсно має значення – особисте пізнання Божої любові.

Коли шукаємо від інших похвали, це відволікає нас від того, що Бог зробив для нас. Коли мені дуже приємно через схвальні відгуки інших, виникає спокуса забувати про те, що саме Бог дав мені необхідні навички та здібності. Існує лише одне місце, де я можу справді відчувати свою цінність – біля хреста. Саме там, де Ісус Христос вмирав за мій гріх, щоб зробити мене праведним в очах Бога і подавати мені вічне життя, відкривається Божа любов. Біля хреста я змиряюсь серцем; як сказано у відомому гімні, “Коли погляну я на хрест предивний... то найбільші свої надбання я вважаю за втрату і презирством сповняюсь до гордості серця свого”. Коли знову приходжу до хреста, то розумію важливу річ: хоча моя робота може бути місцем, де мене хвалять, але це не те місце, що визначає мої найбільші цінності. І це допомагає мені ставити свою роботу на належне їй місце – більш скромніше.

Мотивація грошей. Мій друг розповів мені, що якось вони на вихідних поїхали з дітьми до своїх батьків. Діти отримали від дідуся й бабусі трішки кишенькових грошей. Вони верещали від радості, перераховуючи купюри. Але наступного дня шокували своїх

.....
Жадання
похвали від інших
відволікає нас
від того, що **Бог**
зробив для нас.
.....

батьків питанням: “Що маємо зробити, щоб здобути більше грошей?”

Так, чим більше маємо грошей, тим більше їх хочемо. Звісно, ми потребуємо грошей для прожитку, але на своїй роботі я все гостріше відчував, що хочу заробляти все більше й більше. Я оцінював свій успіх і свою значущість розміром своєї зарплатні. Мені було важко зрозуміти, коли я матиму достатню кількість грошей.

Аналізуючи свої мотиви – чи дійсно моя робота стала моїм ідолом, – я дійшов до висновку, що попередження апостола Павла відносно багатства безпосередньо стосується мого ставлення до грошей:

*“А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси...
Бо корінь усього лихого – то грошлюбство, якому
віддавшись, дехто відбились від віри й поклали на
себе великі страждання”.*

Якщо

1 Тимофія 6:9-10

не пильнуємо

про близькі

стосунки з Богом,

легко можемо

“відбитись”

від Нього й почати

слідувати

за своїм ідолом.

.....

Навряд чи апостол Павло говорить тут про тих, хто свідомо відвернулись від Бога. Слово “відбились” може означати тих, хто через гроші все більше віддалялись від Бога – і не завжди навіть це усвідомлювали. Поступово жадання грошей все більше охоплювало цих віруючих. Всі ми схильні спокушатися

грошима як мотивацією нашої праці, незалежно від того, стоїть у нашому розрахунковому листі велика сума чи ні. Якщо не пильнуємо про близькі стосунки з Богом, легко можемо “відбитись” від Нього й почати слідувати за своїм ідолом.

Моя робоча завантаженість потребувала правдивого аналізу. В якій мірі ця завантаженість зумовлена моєю любов'ю до грошей та речей? В якій мірі ця завантаженість зумовлена моїм прагненням до визнання і похвали? Коли я ставив собі ці питання, ставало зрозуміло, що моя робота завдала шкоди моїм стосункам із Богом.

Якщо робота стає всепоглинаючою справою, важливо зробити крок назад і попросити Бога допомогти нам з'ясувати, чому так сталося. Існує багато інших внутрішніх потреб – крім жадання грошей та похвали, – що можуть привести до ситуації, коли робота стає ідолом: амбіції, статус, почуття відповідальності, жадання досягнень тощо. Розуміння підспудних причин, що роблять нашу роботу занадто важливою для нас, може стати гарним поштовхом до того, щоб зайнятися питанням балансу в нашому житті й просто розповідати Богу про наше щире бажання щось змінити у цій сфері.

.....
Якщо робота стає
всепоглинаючою
справою, важливо
зробити крок
назад і **попросити**
Бога допомогти
нам з'ясувати,
чому так сталося.
.....

Не дозволяти роботі виходити за встановлені межі

Це важкий шлях. Насправді – це лише мій початок, але я твердо вирішив не дозволяти роботі виходити за встановлені мною межі. Не хочу, щоб вона знову стала для мене ідолом. Переживаючи, що буду спокушатися знову повернутися до своїх старих звичок, я попросив своїх рідних та друзів, щоб нагадували мені про наступні важливі істини:

Бог доручив нам найважливішу роботу. Якою б не була наша робота, Бог дав нам набагато важливіше доручення, яке маємо виконувати за будь-яких обставин та ситуацій. Послухайте, що каже апостол Павло:

“Свого життя не вважаю для себе цінним, аби-но скінчити дорогу свою та служіння, яке я одержав від Господа Ісуса, – щоб засвідчити Євангелію благодаті Божої”.

дії 20:24

Наша найголовніша справа цілком зрозуміла: розповідати іншим про Ісуса

.....

Наша найголовніша справа цілком зрозуміла:

розповідати іншим про Ісуса Христа. Отже, якою б роботою ми не займалися, Ісус завжди має бути на першому місці.
.....

Христа. Отже, якою б роботою ми не займалися, перед очима завжди має бути Ісус. Але це не означає “працювати якомога більше”, як я колись вважав.

Нещодавно мені довелося взяти під своє керівництво групу працівників. Замість того щоб непокоїтись, що вони про мене думатимуть (чи вважатимуть мене посвяченим своїй роботі), я був зосереджений на Христі. Я просто просив Бога, щоб Він через мене явив цим людям Його любов. Під час цього проекту я щотижня проводив загальну молитву в режимі відео-конференції. Ці відео дивилися всі члени команди, незалежно від того, пізнали вони Ісуса Христа чи ні. Бог використав ці молитовні відео-конференції, щоб повернути до Себе кількох колишніх віруючих; зміцнити духовно тих, хто слідував за Ним, і посіяти насіння віри в серцях тих, хто ще не пізнав Його. Без сумніву, жодна робота не приносила такої великої, вічної радості! Де б ми не працювали, давайте молитися, щоб через нашу роботу люди пізнавали характер Христа, і щоби праця для Нього була нашим головним пріоритетом.

Наші стосунки важливіші за нашу кар’єру. Минулого року померли дідусь та бабуся. Бабуся напевно знала Ісуса. І дідусь, сподіваємося, знайшов свій спокій. Їхня смерть стала тим поштовхом, який змусив мене зрозуміти, що робота стала для мене богом, що я зробив її важливішою за свою родину, яку так легко сприймав як належне. То була жахлива туга – і не лише через сумну втрату, а навіть більше через ті змарновані можливості провести з ними час, тому що я або був на відео-конференції, або був просто

втомлений і не хотів напружуватись. Я й досі відчуваю біль через це. Але, дякувати Богу, через цей біль Він показав мені, як робота може руйнувати стосунки.

Стосунки потребують часу та свідомих зусиль. Занадто довго більшість своїх моральних та фізичних сил я віддавав роботі, залишаючи для найближчих мені людей втомлену, спорожнілу “оболонку від себе”. Ніколи не потрібно сприймати стосунки як належне. Маємо відповідальність одне перед одним, особливо якщо це стосується Божої сім’ї. Боже Слово настановляє нас:

“Уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той”.

Євреїв 10:24-25

Ніхто не знає, коли повернеться Ісус Христос. Але коли Він повернеться, то, боюся, ми будемо розгублено запитувати себе, чому так багато уваги при-

.....

Маємо відпо-
відальність одне
перед одним,

**особливо якщо
це стосується
Божої сім’ї.**

.....

діляли своїм терміновим
справам, забуваючи духов-
но підбадьорювати най-
ближчих нам людей, щоб
не зійшли з тієї дистанції,
яку Бог встановив для них.
Господь ніколи не ігнорує
нас і не відмахується, як ми
від інших, – мовляв, займусь
вами пізніше. Він постійно

працює заради нашого блага і Своєї слави. Ми наслідуємо Божий приклад любові не тоді, коли працюємо ночами, але коли демонструємо Його турботу, доброту і підтримуємо інших віруючих.

Відпочинок потрібно планувати. Брак часу для відпочинку теж був однією з перших ознак, що робота стає ідолом у моєму житті. Коли навіть я не працював,

.....
Споочинок, якого ми потребуємо найбільше і в першу чергу, – **то час, який ми регулярно проводимо з Богом наодинці.**
.....

то не міг заспокоїтись, поки не знаходив якусь “діяльність”, щоб чимось заповнити своє дозвілля. Інколи я намагався відпочити, але не міг розслабитись, щоб зробити паузу у вихорі щоденних справ, тому що звик працювати протягом багатьох годин і відчував внутрішнє напруження наче туго стиснута пружина. І це

здавало шкоди не лише моєму фізичному здоров'ю – адже моє тіло страждало через надмірне навантаження, – але й моєму життю з Богом. Ісус Христос розумів важливість спочинку й відновлення духовних сил у пустельному місці або зі Своїми учнями, або наодинці зі Своїм Отцем (Мр. 6:31, 46). Ісус знаходив час зосередитись на Своїх відносинах із Богом. Коли Біблія говорить про нашу потребу в спочинку, то йдеться не лише про те, щоб трішки розслабитись, заспокоїтись. Споочинок, якого ми потребуємо найбільше і в першу чергу, – то час, який ми

регулярно проводимо з Богом наодинці.

Такий богоцентричний спочинок – то справжній дар! Він відновлює наші сили, дає можливість радіти в Господі, складати Йому подяку за все, що Він зробив для нас, і чесно розповідати Йому про все, що трапляється в нашому житті. Дуже важливо мати час, коли ми поглиблю-

ємо свої відносини з Богом і переводимо свій погляд з щоденних справ на Нього. Я знаю, що духовна сфера мого життя дуже постраждала, коли робота стала моїм ідолом. Я просто не міг знайти для Бога достатньо часу.

Спочинок є також визнанням, що ми не можемо – та й не повинні – все покладати на себе. Ми часто боїмося, що все піде на шкереберть, якщо ми десь зробимо паузу. Але істина полягає у протилежному: все залежить від Бога, а не від нас! Отже, коли відпочиваємо, то цим показуємо, що покладаємося на Бога, а не на себе.

Знаходити в нашому щільному графіку час для відпочинку – це непроста річ. Вона потребує мужності та дисципліни. Але це допоможе нам здіймати свої очі до Бога, відволікаючись від своєї роботи. Час відпочинку спонукатиме нас будувати своє життя навколо Бога, а не навколо себе та своїх термінових справ. Це зробить нас спроможними йти крізь буремне життя з Богом, не покладаючись на свої сили.

.....
Час відпочинку спонукатиме нас будувати своє життя **навколо Бога**, а не **навколо себе** та своїх термінових справ.
.....

Бог – наш постачальник. Якщо мій постачальник – Бог, тоді не я постачальник. Таким чином, я можу – і повинен – покласти на Нього весь тягар заробляння грошей, зведення кінців з кінцями. Звертаючись до однієї групи християн, апостол Павло висловив побажання: “Мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у Славі, у Христі Ісусі” (Фил. 4:19).

Господь не завжди посилатиме саме те, чого ми просили й чого очікували, але можемо бути впевнені, що Він постійно з нами і завжди надасть Свою підтримку. Йому відомі наші нужди ще до того, як ми самі про них узнаємо! Ісус Христос говорив Своїм послідовникам:

“Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось? Бо ж усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його”.

Матвія 6:31-33

Коли ми покладаємо на Бога тягар своїх потреб, це дозволяє нам більш фокусуватись на інших, а не на собі. Якщо ми впевнені, що Бог подасть нам усе необхідне, в нас з'являється більше бажання допомагати іншим в їхніх нуждах, являючи Божу любов і турботу.

У моєму житті були моменти, коли я не мав грошей навіть для речей першої необхідності – на їжу, одяг і предмети особистої гігієни. Але те скрутне становище навчило мене цілковито покладатися на Божу благодать. І навпаки, бачу тепер, що в часи достатку володіння речами часто породжувало в мені жадність,

що ще більше робило мою роботу моїм ідолом. Якщо ж Бог є моїм постачальником, я можу щиро сказати:

“Убогства й багатства мені не давай! Годуй мене хлібом, для мене призначеним, щоб я не переситився та й не відрікся, і не сказав: «Хто Господь?» і щоб я не збіднів і не крав, і не зневажив Ім'я мого Бога”.

Приповістей 30:8-9

Наша ідентичність в Ісусі Христі. Незалежно від того, ким ми працюємо, ми, в першу чергу, є Божими дітьми. Це найголовніше. Послання до ефесян нагадує нам, що Бог вибрав нас у Христі через Своє бажання зробити нас членами Своєї вічної сім'ї (Еф. 1:5). В Ісусі Христі маємо цілковите прощення (Еф. 1:7). Також Бог дав нам Свого Духа, щоб нам гарантовано бути з Богом тепер і назавжди! (Еф. 1:13-14). Яка робота може зрівнятися з цим?!

Якщо Ісус Христос – наша ідентичність і безпека, ми вільні від тиску “вчиняти для себе ймення”. Ми вже маємо велике ім'я в Ісусі – діти Божі. Нам уже не потрібно робити кар'єру і підвищувати свою професійну кваліфікацію, щоб “стати кимось”. Якщо Бог так сильно нас полюбив, що помістив безпечно в Ісусі Христі, то чи є якась необхідність щось доводити і чогось досягати заради своєї значущості? Наші професійні досягнення не повинні визначати нашу ідентичність. Натомість нашою постійною головною метою має бути бажання допомогти своїм колегам зрозуміти, що відчуття повноти життя можна знайти лише в Ісусі Христі.

Важливість регулярних перевірок свого робота/життя балансу

Я радий, що знайшов час проаналізувати свій робота/життя баланс. Було болісно побачити свій гріх таким, яким він є, і згадувати всі ті хибні аргументи, якими я виправдовував неправильно розставлені пріоритети. Але розуміння, що мої мотиви далеко відійшли від Божого Слова, спонукало мене попросити пробачення у Бога та у своєї сім'ї. Усвідомивши, що моя робота стала для мене ідолом, я перевів погляд з самого себе на Бога. Я й досі в молитві прошу в Бога глибоких змін для свого життя й прагну більшого пізнання Господа; намагаюсь, щоб Він завжди був на першому місці в усьому – особливо в тому, що стосується моєї роботи. Я тепер знаю, що з допомогою Святого Духа можу свідчити про Ісуса Христа в усіх сферах свого життя.

Якщо у вас є проблеми з балансом робота/життя, дуже важливо, незважаючи на всю свою зайнятість,

.....
Усвідомивши,
що моя робота
стала для мене
ідолом,
я перевів погляд
**з самого себе
на Бога.**
.....

знайти час для щирої бесіди з Богом. По справі, якщо ви відчуваєте неспроможність знаходити час для спочинку в Ісусі Христі, це вже привід бити в набат. Можливо, почати потрібно з молитовних розважань над наступними перевірочними питаннями:

- Чи стала робота для мене найбільш захоплюючою в житті справою? Чи ладен я уповільнити швидкість і знайти час для спочинку з Богом, навіть якщо ризикую пропустити дедлайн?
- Чим сповнені мої мрії, моя уява? Чи мої думки обертаються постійно навколо моєї роботи?
- Від чого я відчуваю найбільше задоволення? Які справжні мотиви зумовлюють мої рішення?
- Що моя сім'я могла б розповісти про мене? Що спало б моїм рідним на думку в першу чергу?

Можливо, вас зацікавило біблійне вчення, що його пропонує серія *“Погляд вглиб”*, і ви бажаєте ознайомитись з усіма її ресурсами.

Маєте можливість прочитати та замовити інші брошури на сайті ukrainian-odb.org/ld/.

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наблизитись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов'язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ